

UNU ESEMPLARU

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondință săi său prin postă trămitând și prețul.

50 BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu.	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni.	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

MĂRTIŞORU

— Mărtışorū de primă-véră
Cu verdețuri sficiose,
Cu dulce zefirū de séră
Și cu aurori frumose,
Ia să'mi spui de ce cu tine
Incepū muscle să vină,
Pe cândū bietele albine
Stau închise la stupină?

— Pentru că e scrisū să fie
Intr'a lumiř lungă vietă
Epoce de apatiā,
De amaruri și de gréță,
După care să urmeze
Dilele 'nveselitōre!
Mâine aū să învieze
Albinele muncitōre
Alibinele muncitōre

— Mărtışorū cu dulci lumine
Și cu rađe cădurōse,
Ce scoți diua pe coline
Copilițe drăgăstōse,
Pentru ce în Români ōre
Nu pětrunde cu putere
Desceptarea săltatōre
Și mărēta re'nviere?

— Pentru că în crângul ū verde
Nu s'a 'ntorsu privighētorul
Și prin elū pașii nu'si perde
De câtū numai vénētorul.
Mugurulū nu se rădică
Déca vénțulū nu'lū adie:
Vénțulū ce frunđa despică
Tocmai mâine o să vie!

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciulă ahtiată ală «Ghimpelui»)

Roma, 14 Marte. — În cămara dipotașilor, ministrul de externe a anunțată votarea unui agheță diplomatică de către trupul legiuitorū din București. Uă moțiune de trecerea la ordinea dilei asupra incidentului, și care s'a primită cu marea majoritate de 0,000 în contra a 000, prescrie ministrului facultatea d'a pregăti unu kiosk pe muntele Aventinu, spre aducere aminte despre descendința ambelor popore.

Infailibilulă a protestată printruă maiestosă tăcere în contra acestui votu solemnă și de naltă politică inter-națio'n-olă.

Londra, 14 Marte. — Anunțându'și demisiunea în cămara lordilor și 'n sala comunelor, ministrul președinte a vîrsată două lacrime de adio pe banca ministeriale.

Comunitatea jidovescă, în consideraționea sprijinuluī ce guvernul dedese 'n cestiunea «persecuțiunilor din România în contra Jidanilor» și avându' în vedere și iscălitura conțuluī englezescă în nota colectivă de cândū cu buklukulū de la Brăila, a deschisă uă subscriptiunea «patriotică», spre a rădica uă statuă tuturoru foștilor mădulari din cabinetu.

Berlin, 15 Marte. — Discursulă de deschiderea cămarei menționeză despre gheșeftul Wagener său interpelătionea Lasker și, făcându' paralelă între acea «onorabilă» coțcăriă și 'ntre surora ī géménă ai cărei părinți suntu Ambron-Jaques-Strusberg și cele două rapoerte, conchide că cea din Berlin e uă bagatelă pe lângă cea ticlită în comptul României.

Agintele stăpâniri din București, supăratu că 'n desbaterea credituluī fonciarū i s'a datu numai epitetulă de «inteliginte» a scrisă uă notă Jupânesii Nécsei de la externe, invitând-o să fie convinsă că e dispusă să aibă indulgență d'a primi și porecla de «ilustru».

Paris, 15 Marte. — Moisiu-Thiers și-a schimbată halatulă celu strimită îndată după votarea ultimuluī articlu importantă din proiectul comisiunii de trei-deci. Circulă sgomotulă că de Mucenici își va cumpăra uă perechie de meșii, éru de Pasce unu ciubuk, ca să se potă prezinta cu mai mare ifosu celei d'a două camere care i-a trecută prin gându'so creeze.

SGOMOTU ȘI TĂCERE

In dealu la Cămară

Banca fonciară

Face gură mare,

Și 'n Academie

Celebra mumie

O duce 'n căscare.

Ce să dici, măi frate?

Astea suntu păcate

Din vremuri alese!

Unulă s'agităză,

Altulă dormităză

Fără ca să'i pese.

Să viie Moghiarii,

Turci și Tatarii

Cu liftele tōte.

Poftescă să vie!

Mumia 'i mumia

Lungită pe côte!

Ce să 'i dici, măi nene,

Déca 'i este lene

Să déca nu'i nimeni

In stare să misce,

Bugetulă să pisce

Ca alti ipochimeni?

REVISTA POLITICOASĂ

București, 3 Martișorū. 1873.

Mare zurba, mare tevatură în dealul Mitropoliei! Coconele — care umpluseseră tribunele și dedeseră la uă parte pénē și pe gazetari — au petrecută de minune dilele acestea, facându' chieșu și petrecându

în comptul domniloră dipotați, care se ciorovairă 'n Adunătură.

Ca la ori-ce loc unde nu se plătesce vr'un preț de intrare și unde cine-va «mai petrece, mai rîde» — cumă se dice 'n piesa *Strengherul din Paris* — dumnelorū se grăbiseră să vie adesea fără de timpuriu și să stea de multe ori chiar până la sfîrșitul.

Déca ne permitemă a 'ncepe să discuta acestu punctu, să nu vă mirați, domnilorū cititori și domnelorū cititor, căci elū a fostu d'ua mare însemnatate în discusiunea creditulu frunđa-iéră.

Prezența în mare număr a cocóneelor în tribunele cămărei este uă simptomă căreia se potu da mai multe interpretări. Ea pote fi :

1. Uă dovădă că și la noi sexsulă *uădată* frumosu a 'nceputu să se interesze de afacerile publice.

2. Că femeiele din capitală — unele din ele celu puțin — țină a spune lumi că iubesc des-baterile din parlament, prin urmare că tindă la dobândirea drepturilor politice și civile, totu atât, déca nu mai multu, ca Ovrei.

3. Că 'n cămăra de pe délă nu se petrec lucruri atât de anoste și de posomorite cum ară crede cine-va, ba că din contra de multe ori suntu unele atât de nostime, în câtă te face să zîmbesci, déca n'ei puté rîde cu hohotu.

Déră nu e acăsta considerațiunea care ne face să stăruimă asupra acestui subiect. Celu mai principal, celu mai importantu lucru din tōte este că presența cecóneelor e de natură a 'nflacăra pe dipotați, a le da ânimă, a'i face să li se supțieze glăsciorul, în fine a'i îndemna să fie vorbareți.

Éta pentru ce țină 5 dile des-baterea cestiuni de bancă frunđa-iéră, pentru că fiacare dintre dipotați, mai alesu cei ciapcini, voiau să s'arête cocóneelor că nu suntu numai c'unu degetu în gură, ci că sciū vorbi ca apa, ca și cum și'ară fi învățatul discursul pe din afară.

Prin urmare, înregistrându acest faptu, noi invitamă, séu mai bine rugămă pe cocónele din Bucuresci, și chiar și pe cele de prin județe, să facă tōte chipurile ca să asiste la des-baterile cămărei, în interesul desvoltării parlamentarismului, alu palpitarii simțimintelor.... patriotice, și'alu înfloriri oratorie naționale.

Acumă să venimă la chestia și să «pursuvarisimă » șirul ideilor ce ne-am pusă în gându a desvălu.

Suntu în majoritatea cămărei de la noi 7 feluri de ómeni politici.

1. Uni care, nevoindu să scie de nimicu altu de câtă de voință și porunca stăpânirii, voteză după cum ii dice séu după cumă a auditu că 'lă indémna ministrul. Acestia suntu ómeni care așa s'asă să trăiescă multu, căci nu pré punu fite-ce lucru la ânimă, nici nu 'să bată ca-

pulă să se mai gădescă la cestiuni de principiu, să ia cuvântul său să se abție de la vr'unu votu.

2. Uni care sciū de frica ministrilor, țină multă la dumnelorū, ensă merg cu corifei, cu copii cunoșcuți ai ortalei din care li s'a spusă că facă parte. Nică aceştia nu pré dañu de multă ostenelă, căci, în ori-ce imprejurare, la ori-ce votu, ii vedă c'alergă la B. său la C. și'lă intrébă : cum să voteză? albă la albă său negru la albă? Si... cumă ii spune B. său C. așa face.

3. Alți, mai pișicheri, țină la partida din care facă parte, ensă țină și la posunaru care face parte din dumnelorū și, cându e vorba de elū, apoi nu se sfiescă a se despărți de cei-l-alți, sub pretextul îngâmfatul că independință și spiritul de imparțialitate ii silesce a fi 'n divergîntă de opinioni. D'aci să mai vedă frecușuri, certe, mușcături între dênsită, spuse totu de la locurile de unde c'uă di mai nainte apăraseră cu frățescă armonie aceleași păreri.

4. Suntu alți care, vădendu cocónele din tribune și publicul cel numerosu care cască gura, nu voru să tragă nici cea, nici hăis, ci-o croiescă in verefă, adică nefiindu nici de părerea guvernului, dără nici d'a celor-lalți. Aceştia suntu pretinșii reformatori ai giubeliului conservatorismu și ținu termenul de mișlocu între retrograđi, progresiști și independință. Oameni mai ciudați do cătă ciuda, mai ne'nțeleși de cătă ne'nțelegeră, ei își motivă votul cam în chipul următoru : «domnilorū, pentru că țiu cu guvernul și suntu de părerea majorită, împărtășindu în același timp și opiniunea minorită, eū mă abțiu și voteză contra!»

5. Alți care facă și tacă : ómeni care, credându-se cu ânimă, nu voru să ieă cuvântul spre a face să se pieră timpul cămărei în discusiuni zadarnice. Dumnelorū lasă pe alți să se frâmrente și să se bocescă, eră, cându e la votu, punu bila cum le vine mai bine.

6. Uni suntu ómeni de bufetu, cari habară n'a de ce se petrece 'n ședințe, ensă pe care chestorii, amicii dumnelorū său ușierii ii invită cu glasul tare : «poftiți la votu, domnilorū dipotați!» Vinu, intrébă pe președinte ce se voteză, cum să puie bilele, și le aruncă 'n dorulă lelii, cu gândul la limonada, paharul său cafăua ce a lăsatu pe jumătate la bufetu.

7. In fine alți care, dându-se ca patrioti cei mai infocați, nu perdă din vedere că camarila e unu sprijinu puternicu. Încelându pe cei de bnnă-credință, ii facă să se nutră cu speranță că opiniunile bune și sincere voru triumfa, dără, cându e la urmă, vinu cu câte unu amandamentu, care 'n pripă și fără desvoltări se pune la votu și se primesce. Pasu de le di ceva, déca mai poți! Lumea e obosită, desbaterile lungi, cocónele nerăbdătoare și.... cu ajutorul acestor imprejurări, se cocoloșesc treba și dumnelorū esu d'asupra ca unt-delemnul, cu gloria

propunerii și cu cununa isbândește pe frunte.

Aceste 7 categorii de ómeni se 'nvâlă-mășiră gróznicu la votarea creditulu frunđa-iéră, și — têrēșiu grăpișiu — împăcăra lucrurile cu duhul blândeștei.

DD. As-l'âne, Arăpilă, Cornu-nea, Iepurachi-D'alam-tingiri-spoimă, Grigore Chimiță Sturzu, Vestitul stilpu alu lui 2 Mai și Ilustrul ministru alu strimbătașu — insotiti de cătă-va făcători de galagie — versara multă venină în aceste 4-5 dile de chinuiela.

Si 'n urma fie-cărui discursu alu acestei „patriotice“ gașce, marele dvornicu se scula și pomenia de „disolvarisire.“

La aceste gingăse si-labe, junii senatori, care alergaseră ca cocónele să casce și dumnelorū gura la aceste frumose seriosită, pe care le 'nțelegeau cum înțelege peretele bubuitura pumnului, sbîrciau din nasu și strănutau într'una, negreșită că... de tabacu.

Multe pechlivăni făcură ómenii de categoria 2, 3 și 7, multe lucruri nostime le eșiră din guriță, și multă se convinseră asistenții d'ale dumnelorū „pursarisiri..“

Bizdadăua, intusiasmatu de aerul celu ultra — bine-voitoru alu Cămărei, apostrofă energie pe Jupânesa Năcia; kir Christache Sîrmă cletină multă din capu; boieri, conservatori de obiceiuri inechite, făcură mare larmă; «maliția» se proclaimă, in fine iepurele sări... Déră cine scie de unde sare iepurile? Ilu credi Boü, ba âncă Boier-e-secu, și... cându elu, tîști că sări c'uă schilodăla care lăsă pe toți cu gurile căscate.

Ce s'a alesu de bietul creditu să ferescă Dumneșeu! Nu mai cercetați a afla, căci rîdeți de vă strîmbăti. S'apoî scîti că rîsul aduce plânsu, obidă și oftică.

Ofticosu prin urmare are să ésa și bietul creditu, rabla și cădătură ca și corpul de la Mumii.

Si, de ore-ce despre Mumii veni vorba, lăuți-vă căciula, domnilorū, lăuți-vă căciula înaintea senatorlikulu, căci își votă frumușelu simbrii grase, diurne gingăse, salarii care ungă chimirul cu mirul duhului *celu de susu*.

Frumosu le mai săde acum, măre Dómne, cu mainile 'n posunară!

Aveați dreptate ómenii, căci de!... de multă rabdu dumnelorū acceptându să se ungă osia pe care e pusă carul senatului! Nu era nici de cum semne de pricop-selă; opoziția se imulțise; Deșliu facea teatură mare; mulți ilu aprobau, și p'aci p'aci ca senatul să facă posna dracului.

Acumă totul să a linistită: furtuna s'a 'mprăștia de pe orizonte, și — multămită acestor diurne-simbrii-lefsioare — gurile au tacută și buna 'nțelegere începe din nou să domnescă în maturul corpă.

Acestea suntu, domnilorū, mărele che-

stiuni de la ordinea dilei, acestea giumburile ómenilor mari.

Rideți și d-vóstră, déca vě lasă inima, séu mai bine plângeti, căci toti se 'nveselescü, éru purcera e mórtă 'n coșarü!

S I M B R I I A

Eacătă-ne cu simbrie,
Cu diurnă ferecată,
Trecută 'n bugetul tării
Si de noi énsi și votata!
Oare lumea cuteza-va
Să mai dică cădătură
Unorū simbriași de frunte
Obosiți de căscătură?

Ah! frumósă e diurnă,
Cându o ieș la capul luni!
Nică fasani din Colchida,
Nică cocoșii, nică păunii
Nu au pene mai luciose
Cu colori mai sclipitoare
De cătă aurul ce densa
Ne bagă în posunare.

Lucru' greu, munca e aspră:
Trebua déra uă plată.
S'ascultă ce dice puterea,
Să stați cu fruntea plecată
Inaintea unu vornicu,
Unu logofetă cinstiță,
E lucru ce nu se face
Fără ca să fi plătită.

Dérū în fine o 'nhătarăm.
D'acu 'ncolo potu să sbiere
Gazetarii răi de gură
Ca uă tanțoșă muiere.
Noi tăcemu ca 'n totu-dé-una
Si, strigându mereu : la votu,
Umpemul bine chimirașul,
Ba âncăl umplemud de totu.

Dulce i somnul, dulce i visul,
Dulce-a lumi desmierdere,
Dulce raiul fericirii
In momente de 'mbetare,
Dérū nimicu nu este dulce
Ca dulcele simbriore,
Ce ierina te incaldeșe,
Éru véra iti dă răcore.

Cate dile inorate
N'a trecută fără folose?
Cate voturi moftolige,
Ensé mar și arătose
N'amă datu șina, dimineta,
Si pén s'a inoptată,
Fără ca uă para frintă
In pungă să fi băgată!

Acum éns vivat punga!
Toți in targ cu ingrijire
S'alergam la targuiela
De pungă noi, de noi kimire,
Căci simbria ne e bună
Din monetă noușioră.
Să trăiescă boieria,
Că i-a venită apă 'n móra.

D'acu 'ncolo dám la dracu
Or-ce felu de 'ncurcătură,
Daraveri și havadișe
Ce te daă de secătură,
Si 'nhătam senatoria,
Căci vomu fi salariati,
Precum sunt și alte mutre
Poroclite dipotați.

Susă simbria, josă calici!
Ministerul să traiescă
Si Domnul să'lă tie tefără
Ca mereu să stăpănescă,
Căci numai cu elu se pote
Intelege cineva,
Cându e vorba de diurnă,
De simbrii séu de lefea!

TATĂLŪ NOSTRU

Tatālū nostru, carele ești in capitală,
Sfințescă-să numele teu cum merită a fi.
Domnia tea se clétină, e sguduită.
Voința tea nu să face mai multă pe
pămēntu, precumă nici in ceru.

Dă-ne nouă pâinea cea din tōte dilele,
pe care favoriți tēi ne-aă răpit-o.

Ieră Camerelor tēle, care sustină
interesele străine, precum și noi ieră
tām ministrilor tēi care le-aă venu
dută.

Nu te lăsa să cadă in ispitele acelora
ce te 'mpresoră, și izbăvesce-ne
de ministerul tēu.

Balsamo.

G H I M P I A D E

Mare sgomotă, mare reputație! Lucru noă, frumosu, rară!

Ce este, ce s'a inventat?

Hei! Ceva care n'are sămănu pe lume : d-lu Roques a scrisă uă nouă piesă celebră, intitulată *România liberă și Mircea vîngătoru*.

Frumosu Vicleim, adicătorea mai frumosu Vicleimul! Déca ne pare reu de ceva, e de bietă artiști care aă fostă maltratați, sugrumată și martirisați de vestitul autoru.

Dérū ce să dici? Déca stagiunea teatrului român se sugrumată astă-séră, de ce ore artiști să nu termine și ei printruă piesă sugrumatore?

* * *

Amă scăpată de moralitate balurilor din carnaval, și acumă éca-ne napădiți de alte morală și mai morale, și mai decente, de represențațiile trupei franceze, pe care domnișoara Kellner a adus-o ca să ne facă educația. Frumosă educația, ce e dreptu! Bine că cei ce se ducă la represențațiile companiei dumneaei posed deja uă educațiu, căci almintrelea ară si comediu!

* * *

Directorul prefecturei de Dorohoiu, locuitorul Prefectulu, care reprezintă pe ministru, adică puterea, a fostă și domnia-sea decorată cu aceeași căvălărie pe care d. Hiotu o dobândi de la d. A. Florescu in sala teatrului.

Pare-se că pălmuită s'aă făcută 10 la număr. Mai suntă 3 pén s'ajungă la punctul Iadi.... Dér, déca e adeverată dicătorea «ei mulți înainte» de ce ore să nu fie posibila împărtirea âncă a trei decorațiuni de felul acesta?

Diua de 10 Maiu se chiamă serbătoare naționale : de ce ore pén'atunci nu s'ară implini numărul?

T A M B U R A

Voi, ce căsați gura.
Ia bateți tambura
Si jucați turcesce
Si arnăutesce
Ca in carnavalul!

Puneți fustanele,
Brăuri, fermenele,
Fesuri cu cealmale,
Si, ca hulemale,
Mergetă la spitalu,

Căci aci Mitică,
Principe Ciupică,
Disu și Bizdadeaua,

Păti alagéa
De la unu posnaș.

Păti uă rusine
Ce nu séde bine
Unu Pres-e-dinte
Cu schepsis, cu minte
Si șefu de bitaș!

Mergetă cu iuțelă,
Nu stată la 'ndoiełă,
Căci numai uă clipă
De n'etă si cu pripă
Pe copcă văță dusă,

Beizdadéua tace,
Dér scie ce face :
Cându se necăsesce
Injură turcesce
Si pe ălu de susu!

Hai déru cu tambura
Cu harababura
La spitalul Colții
Unde se caru mortii,
Haideți a 'mblândi

Pe bietul Mitică
Ce, ca uă pisică,
Cu cisme înalte
Întregi decorate,
Uă festă păti.

Dér... vretă a sci oare
Acăstă 'ntemplare?
Vo spunem curată :
N'a fostă salută
D'unu nepricepută!

De unu studentu june
Ce, pe cătă se spune,
In viéta curată
Si neturburată,
Nu l'a cunoscută.

Si elu, Bizdadéua,
Uitându'si ortaua
Si ifosu'i mare,
Capu de adunare
Frumosu l'inhăță,

Ilu mustră pe dēnsul
De'lui podidea risul
Si călă dă afară
Imbrâncită pe scară
Ilu amenință!

CATASTIHUL DRACULUI

Personele cinstite, care ne-aă măncată abonamente și cărora le mai dăm de pomană d'uă para tămie și luminare.

1. Goranu, șeful stației Reni, luată de la Domnul N. Horosoff	27 lei noi.
2. Gr. Hristide, fostă primară in Ismailu	35 —
3. Gheorghe Fretiță, primară in Cahul	41 —
4. Polihronie Arbore, președintele comitatului permanent din Cahul	76 1. 70 b.
5. Em. M. Mehtupciu, avocată in Buzău	27 lei noi.
6. Dimitrie Mavrodin, fostă primară in Slatina	81 —
(Va urma). Totalul	287 1. 70 b.

TEATRU CELU MARE

COMPANIA DRAMATICA REPRESENTATA DE M. PASCALY.

Duminică, 4 Marte 1873

va representa

ROMANIA LIBERATA

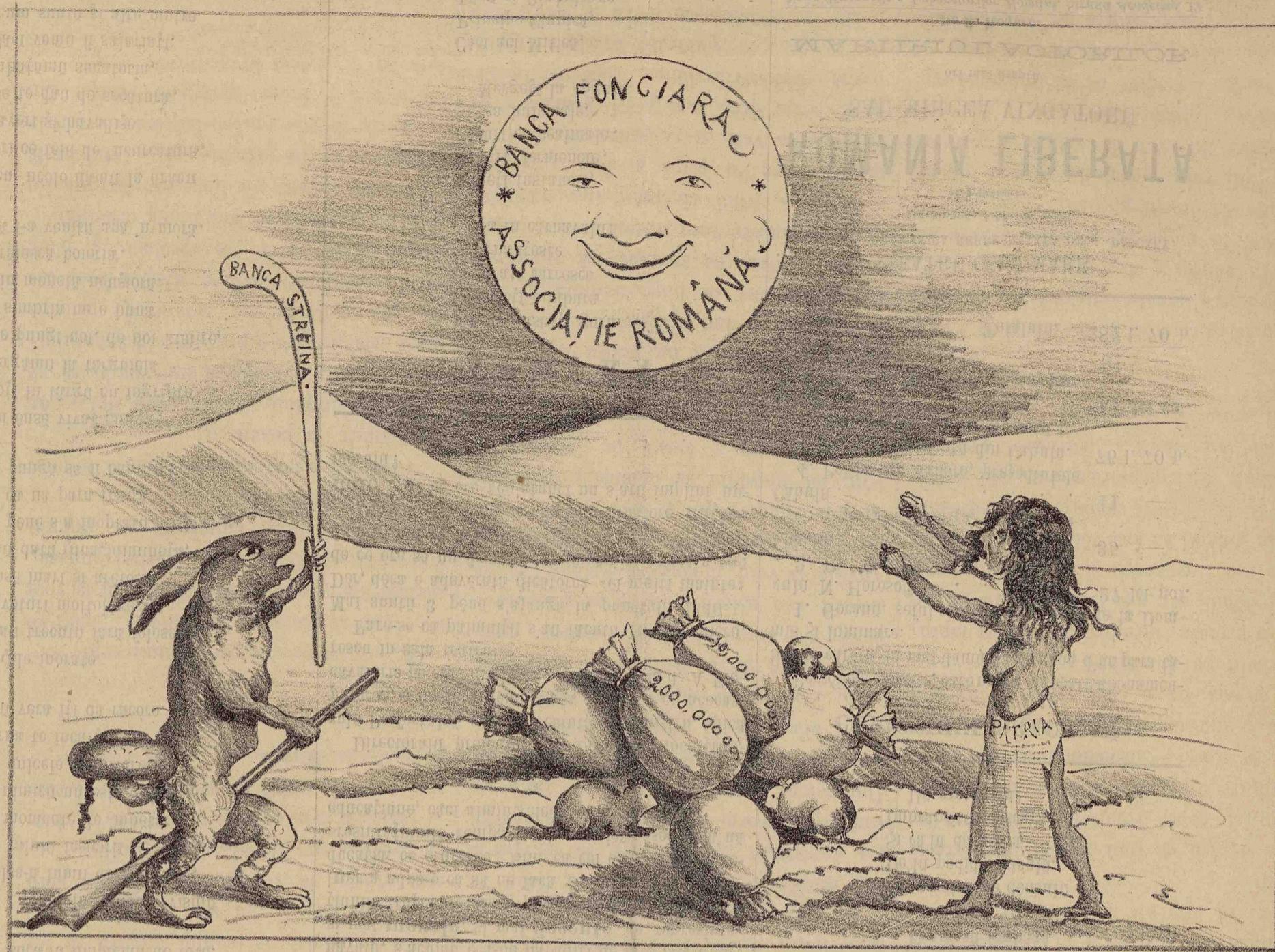
SAU MIRCEA VINGĂTORU

ori mai dreptă

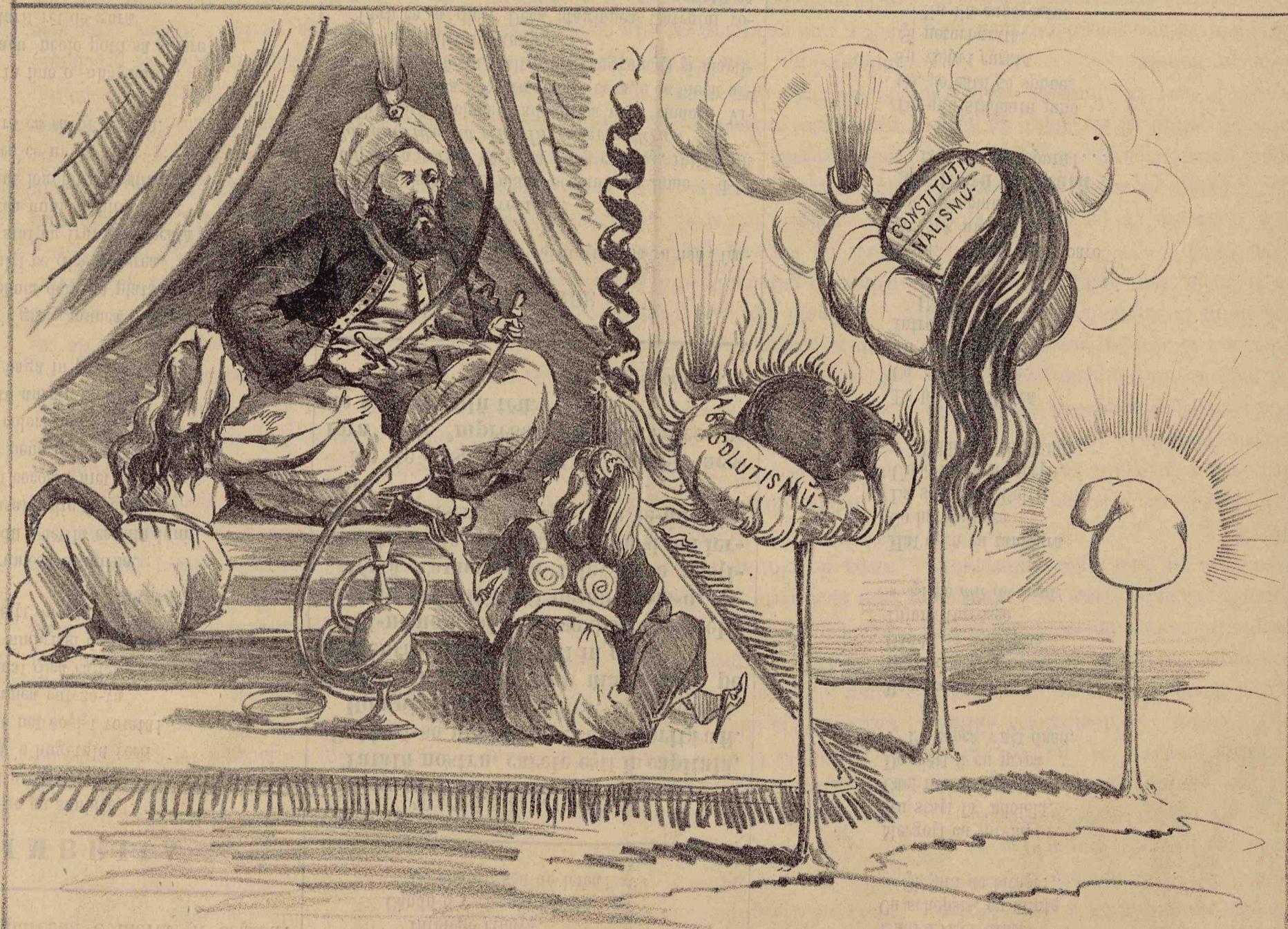
MARTIRIUL ACTORILOR

De D. Roques.

Noua Tipografie a Laboratorilor Români, Strada Academiei 19

Sârbi! te-ă scosă din puță, afurisită plăcintă ce ești, dără noă, de că amă pută, te-amă băga în posunară,
pentru prețul acestor sănătorii!

Be, ce Alah ăs alegă? Durbanim turcanim ană iatacan, cialmă na constituționalar, aşal Republicanim?